

Overeenkomst betreffende het verlenen van een permanente basis aan het Latijnsamerikaanse Instituut voor Bosbouwkundig Onderzoek en Bosbouwvakopleiding onder de auspiciën van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, op 20 november 1959 te Rome gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 20 juli 1961.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 3 augustus 1961.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname te kennen worden gegeven uiterlijk op 2 september 1961.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 62, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 20 november 1959 te Rome gesloten Overeenkomst betreffende het verlenen van een permanente basis aan het Latijnsamerikaanse Instituut voor Bosbouwkundig Onderzoek en Bosbouwvakopleiding onder de auspiciën van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, met Bijlagen (*Trb.* 1960, 164¹).

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrenge hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt de overeenkomst alleen voor Nederland en Suriname.

Ingevolge artikel XV van de onderhavige overeenkomst zou deze in werking treden zodra, na goedkeuring door de Conferentie van de F.A.O., de akten van aanvaarding van Venezuela en van vier andere Lid-Staten van de F.A.O. bij de Secretaris-Generaal van deze organisatie zouden zijn gedeponereerd, mits vóór 20 november 1960. Aangezien kort voor het verstrijken van deze termijn nog slechts drie Lid-Staten de akten hadden gedeponereerd, is, vooruitlopende op de goedkeuring der Staten-Generaal, op 16 november 1960 de akte van aanvaarding voor Nederland en Suriname bij de Secretaris-Generaal van de F.A.O. gedeponereerd, hetgeen de inwerking-treding van de overeenkomst ten gevolge had.

Aan de Gouverneur van Suriname is verzocht, bovengenoemde stukken op 3 augustus 1961 over te leggen aan de Staten van Suriname.

De Gevolmachtigd Minister van Suriname is van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

De achtste Conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (F.A.O.), in 1955 te Rome gehouden, keurde de statuten goed van het onder auspiciën van de F.A.O. op te richten Latijnsamerikaans Bosbouw-instituut. Het daaropvolgende jaar werd bij overeenkomst tussen de F.A.O. en de Regering van Venezuela het Instituut voorlopig opgericht en gevestigd te Merida. De Regering van Venezuela stond ervoor in, dat de Nationale Universiteit van Los Andes ruime faciliteiten zou verschaffen en verbond zich tot een jaarlijkse bijdrage in de kosten van het instituut tot maximaal \$ 30.000.

Ten einde het instituut een duurzame grondslag te geven, werd op 20 november 1959 door de conferentie van de F.A.O. een overeenkomst tot oprichting van een Latijnsamerikaans Bosbouw-instituut tussen de F.A.O. en Venezuela opgesteld, waarbij de mogelijkheid van toetreding door de aan het instituut deelnemende andere F.A.O.-leden werd geschapen (*Trb.* 1960, 164).

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Het doel en de taak van het instituut zijn: het verrichten van onderzoekingen ten behoeve van de instandhouding, de exploitatie en het doelmatig beheer van de bossen in Latijns-Amerika, waarbij onder meer aandacht zal worden besteed aan houtonderzoek (o.a. analyseren van de mechanische en fysische eigenschappen van hout), houtchemie, botanie en boscologie (o.a. onderzoek naar de invloed van de groeiplaatsfactoren op de verschillende bostypen van Zuid-Amerika), de opleiding van bosbouwtechnici, de uitwisseling van wetenschappelijke gegevens en de bevordering van regionale samenwerking.

Van zijn oprichting af heeft het instituut, dat een novum op bosbouwkundig gebied in Latijns-Amerika betekent, de daadwerkelijke belangstelling van het Koninkrijk genoten, aangezien Suriname binnen het betrokken gebied ligt en ook voor de Landbouwhogeschool te Wageningen het intensieve contact met het instituut, speciaal voor de opleiding van tropische bosbouwkundigen van groot belang is. Tot 1960 was een Nederlandse bosbouwkundige als technisch adviseur aan het instituut verbonden; een tweede Nederlander is sedert 1958 als assistent-deskundige werkzaam bij het instituut, terwijl een derde, die gedurende een jaar eveneens als assistent-deskundige te Merida verbleef, thans als lector aan het instituut is verbonden.

In de eerste jaren na de oprichting werd de organisatie van het instituut opgezet. Nadien breidde de staf zich geleidelijk uit en werd, grotendeels dank zij bijdragen van de Regering van Venezuela en particuliere instellingen, waaronder oliemaatschappijen en Noordamerikaanse instituten, de beschikking verkregen over gebouwen, onder meer een houtteeltkundig laboratorium en een kas, laboratoriumapparatuur, kwekerijen, proefaanplantingen zowel van inheemse als exotische hout-

soorten en verschillende typen bosterreinen voor experimentele doeleinden. Nadat eind 1957 de grondslag was gelegd, op welke het instituut zich verder zou kunnen ontplooien, werd een aanvang gemaakt met de daadwerkelijke onderzoekingen. Ten einde de voortgang van de werkzaamheden ook na 1958 te verzekeren, bleek het noodzakelijk de financiële basis van het instituut te verbreden en de begroting te verhogen. Op verzoek van de Directeur-Generaal van de F.A.O. verhoogden vele Lid-Staten, waaronder het Koninkrijk der Nederlanden, hun vaste bijdragen. De jaarlijkse bijdrage van het Koninkrijk bedroeg \$ 2,000, waarin Suriname met Sur. Crt. f 3000 deelnam, zodat de Nederlandse bijdrage ca. f 1600 bedroeg. Met ingang van 1959 echter werd deze bijdrage om eerdergenoemde reden verhoogd tot \$ 3000, waarbij de participatie van Suriname gelijk bleef en die van Nederland derhalve steeg tot ca. f 5400.

De bijdrage van de F.A.O. bestaat in hoofdzaak uit het beschikbaar stellen van experts; hiertoe worden jaarlijks \$ 20.000 tot \$ 30.000 van de „Expanded Programme of Technical Assistance (E.P.T.A.)”-gelden gereserveerd.

Daar de onderhavige overeenkomst voor de Nederlandse Antillen noch voor Nederlands Nieuw-Guinea van belang is, zal deze wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft alleen voor Nederland en Suriname gelden.

De Minister van Landbouw en Visserij,

V. G. M. MARIJNEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.